

Απεργία 12 Απρίλη – Στο δρόμο μαζί με τους μαθητές και τις μαθήτριες ενάντια σε ένα ακόμα πιο ταξικό λύκειο

Είναι καταπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο η παρούσα κυβέρνηση σε όλους τους τομείς διαστρέφει το νόημα των λέξεων. Η μεταρρύθμιση του Λυκείου, και κυρίως της τελευταίας τάξης του, ώστε «να εξορθολογιστεί» είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Η Γ' λυκείου ρητά προσδιορίζεται ως τάξη προετοιμασίας – ή καλύτερα προπόνησης- για τις τελικές εξετάσεις. Με απίστευτο κυνισμό, η αριστερή κυβέρνηση καταργεί μια ολόκληρη τάξη γενικής παιδείας από το λύκειο. Κι ενώ σήμερα τα μη πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα της Γ' λυκείου, που υποβαθμίζονται από το εξετασεοκεντρικό σύστημα, μπορούν να συμβάλλουν στην καλλιέργεια και την πολιτική συγκρότηση των μαθητών, στο Νέο Λύκειο τα μαθήματα κατεύθυνσης, όσα έχουν χρηστική αξία, ηγεμονεύουν στο ωρολόγιο πρόγραμμα. Με την ελληνική εξαίρεση των θρησκευτικών, τα οποία διασώζονται, σε ένα πρόγραμμα σπουδών που θεωρεί περιττό το μάθημα της Ιστορίας, της Βιολογίας ή της Πληροφορικής. Αυτή η πτυχή της μεταρρύθμισης είναι απλώς αστεία.

Με τη μονοπώληση του προγράμματος από τα μαθήματα προσανατολισμού, όλη η χρονιά θα είναι ένας μαραθώνιος, με ορίζοντα τις εξετάσεις. Κι όποιος αντέξει. Άλλωστε είναι κι αυτός ένας στόχος. Οι ιθύνοντες της εκπαιδευτικής πολιτικής εντός κι εκτός συνόρων κρίνουν ότι στην Ελλάδα το ποσοστό των μαθητών που φοιτούν στο γενικό λύκειο είναι πολύ μεγάλος σε σχέση με όσους προσανατολίζονται προς την επαγγελματική κατάρτιση. Και για να αλλάξει αυτό, το Λύκειο πρέπει να γίνει δύσκολο για τα περισσότερα παιδιά.

Την κατεύθυνση αυτή, τη δημιουργία δηλαδή ενός ξεκάθαρα ταξικού γενικού λυκείου, εξυπηρετεί και η αλλαγή στις ενδοσχολικές εξετάσεις που οδηγούν στη λήψη απολυτηρίου λυκείου. Με τις εξετάσεις να διεξάγονται σε επίπεδο ομάδων σχολείων, με θέματα που είναι αποτέλεσμα κλήρωσης, με επιτηρητές και διορθωτές από άλλα σχολεία, μπαίνει φρένο στη δυνατότητα όλων των παιδιών να αποκτήσουν απολυτήριο λυκείου. Πολύ σύντομα πολλά παιδιά θα επιλέξουν να μην φοιτούν σε ένα γενικό λύκειο των αρίστων και να στραφούν προς τα σκόπιμα υποβαθμισμένα επαγγελματικά λύκεια και τη μεταγυμνασιακή κατάρτιση, δημιουργώντας μια στρατιά νέων, σχεδόν απλήρωτων, εργαζομένων, μέσω της μαθητείας και της πρακτικής άσκησης.

Η αλλαγή στον τρόπο απόκτησης απολυτηρίου υποστηρίζεται ιδεολογικά με επίκληση της-πόσο αριστερής αλήθεια!- αρχής της αξιοκρατίας. Η αξιοκρατία επιβάλλει να μην διεκδικείται από όλους μια θέσης εργασίας ανειδίκευτου εργαζόμενου, γιατί μόνο σε τέτοιες έχει κανείς πρόσβαση μόνο με το απολυτήριο λυκείου. Θαυμάσια αλήθεια αυτή η κοινωνία, στην οποία η εργασία γίνεται αντιληπτή ως προνόμιο κι όχι ως δικαίωμα. Άλλη άποψη έχουμε μάλλον οι αδαείς εκπαιδευτικοί των δημόσιων σχολείων που προάγουμε στις τάξεις και τελικά δίνουμε απολυτήριο σε όλα τα παιδιά, ακόμα και σε παιδιά με αναπηρίες, ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, ιδιαιτερότητες στη συμπεριφορά ή απλά στους μαθητές και τις μαθήτριες που αδυνατούν ή αρνούνται να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του στείρου ακαδημαϊσμού του λυκείου. Δεν νοσταλγούμε τους καιρούς που «όσοι δεν έπαιρναν τα γράμματα» σταματούσαν σε κάποια τάξη του δημοτικού.

Η κυβέρνηση έχει καταφέρει να ξεφτιλίσει ακόμα ένα πάγιο αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος, αυτό της ελεύθερης πρόσβασης. Καθιερώνοντας τα τμήματα ελεύθερης πρόσβασης στα ανώτατα ιδρύματα, καλεί τους μαθητές και τις μαθήτριες από πολύ νωρίς να μετριάσουν τις προσδοκίες από τον εαυτό τους και να αποφασίσουν να μην μπουν στη διαδικασία των πανελλαδικών εξετάσεων. Μάλλον τους καλεί να παραδεχτούν τη θέση τους στην κοινωνική πυραμίδα, κατευθύνοντάς τους προς τις σχολές με τη λιγότερη ζήτηση, ανεξάρτητα αν αυτές ανταποκρίνονται στα ενδιαφέροντά τους. Διαχρονικά, οι προνομιούχοι έχουν ελεύθερη κι εύκολη πρόσβαση σε σχολές που πραγματικά τους ενδιαφέρουν-με το αζημίωτο, εντός κι εκτός συνόρων. Τα τμήματα ελεύθερης πρόσβασης μετατρέπονται στο φτωχό συγγενή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με κριτήρια προσφοράς και ζήτησης.

Τελικά θέλουμε να μην αλλάξει τίποτα;

Κανένας από μας δεν ισχυρίζεται ότι τα πράγματα πρέπει να μείνουν ως έχουν. Είναι απαραίτητο το Λύκειο να αποσυνδεθεί από τον βραχνά των εξετάσεων εισαγωγής στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για να γίνει όμως αυτό εφικτό υπάρχει μόνο μία προϋπόθεση. Η κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων. Η πραγματικά ελεύθερη πρόσβαση στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτή είναι άλλωστε και η μόνη προϋπόθεση για την κατάργηση της παραπαιδείας και των ταξικών φραγμών που και αυτή υψώνει στη μόρφωση των παιδιών. Όσο κριτήριο εισαγωγής σε μια πανεπιστημιακή σχολή δεν είναι το ενδιαφέρον σου για το αντικείμενο αλλά το πόσο ικανότερος από τον διπλανό σου είσαι να ανταποκριθείς σε μια ατελείωτη σειρά διαδικασιών αξιολόγησης, η παραπαιδεία όχι μόνο δε θα περιορίζεται, παρά μάλλον θα διευρύνεται, όσο περισσότερες κι αν γίνουν οι ώρες των μαθημάτων προσανατολισμού.

Για να αποκτήσει το λύκειο τον μορφωτικό του ρόλο χρειάζεται να ανοίγει στους μαθητές τον δρόμο προς την επιστήμη και την κοινωνική και πολιτική συγκρότηση. Χρειάζεται να δίνει στους μαθητές το δικαίωμα της επιλογής, μιας επιλογής όμως που θα συνδέεται με τα ενδιαφέροντά τους, όχι με τον εξοντωτικό ανταγωνισμό μεταξύ τους για μια θέση στο πανεπιστήμιο. Θέλουμε ένα σχολείο δημιουργικό, που θα δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά να ανακαλύψουν τις δυνατότητές τους, να πειραματιστούν και να γνωρίσουν τον εαυτό τους, χωρίς να καλείται κάποιος να τους αξιολογήσει γι' αυτό. Θέλουμε ένα σχολείο χωρίς αξιολόγηση, χωρίς ποινές και επαίνους, όπου οι σχέσεις δασκάλου μαθητή και μαθητών μεταξύ τους θα είναι απαλλαγμένες από τη απόρριψη και των ανταγωνισμό. Θέλουμε ένα σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία, όχι στους παπάδες, τους δημάρχους και τις εταιρίες. Θέλουμε ένα σχολείο απελευθερωμένο από τον κρατικό έλεγχο, αλλά όχι αυτοχρηματοδοτούμενο με τους όρους της αγοράς, όχι μια «αυτόνομη σχολική μονάδα» με τους όρους της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης. Θέλουμε ένα σχολείο που θα το διαχειρίζεται ο σύλλογος διδασκόντων και οι μαθητές/-τριες, όχι οι διευθυντές-μάντζερ με ολοένα διευρυνόμενες εξουσίες. Θέλουμε ένα σχολείο για όλα τα παιδιά, που να παντρεύει τη θεωρία με την πράξη, που δεν υποβαθμίζει τη χειρωνακτική εργασία και δε σηκώνει ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση. Θέλουμε σχολείο καθολικό, ούτε «γενικό», ούτε «επαγγελματικό». Θέλουμε ένα σχολείο που καλλιεργεί την αισθητική των παιδιών αλλά και την ηθική τους, που ανταγωνίζεται την καπιταλιστική λογική του «ο καθένας για τον εαυτό του», μπόλιαζοντας τα παιδιά με τις αξίες της συντροφικότητας, της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης.

Γι' αυτό και στεκόμαστε απέναντι σε κάθε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που υπαγορεύεται από τις αντιδραστικές επιδιώξεις της νεοφιλελεύθερης κυρίαρχης τάξης πραγμάτων. Μαζί με τους μαθητές και τους γονείς, θα μας βρουν μπροστά τους.

Για ένα σχολείο της αλληλεγγύης, της ελευθερίας, της αξιοπρέπειας

Συμμετέχουμε στην απεργία-στηρίζουμε τα μπλοκ των τοπικών ΕΛΜΕ

Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης

Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση εκπαιδευτικών Ρεθύμνου

Διακλαδική Αθήνας Τομέας Εκπαίδευσης